

Aleg. 6.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie wyłączenia osady Cuculina ze związku gminy Siemakowce i utworzenia z niej samoistnej gminy.

Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu z dnia 10. września 1888. powziął Wysoki Sejm następującą uchwałę:

„Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 20. grudnia 1887 l. 60.191 w sprawie wyłączenia osady Cuculina ze związku gminy Siemakowce i utworzenia z niej samoistnej gminy zwraca się Wydziałowi krajowemu celem bliższego zbadania i ponownego zdania sprawy na najbliższej sesji sejmowej.“

Wydział krajowy spełniając to polecenie, zarządził reskryptami swoimi z 14. września 1888 l. 39.811 i z 22. listopada 1889 l. 50.603 dalsze dochodzenie tej sprawy w kierunkach w sprawozdaniu komisji administracyjnej wskazanych.

Dochodzenia te jednak nie przyniosły pomyślnego dla petycyonującej osady rezultatu, nie usunęły bowiem zasadniczej przeszkody przez komisję administracyjną Wys. Sejmu podniesionej.

Komisja ta uznała wprawdzie powody żądania przysiółka Cuculina za doniosłe i uzasadnione, wyraziła atoli wątpliwość, czyli Cuculin jako samoistna gmina z powodu zbyt słabej siły podatkowej będzie w możności ponosić koszta z samodzielną administracją gminy połączone.

Otóż ta zasadnicza przeszkoda do przychylnego załatwienia próśby Cuculina istnieje i dzisiaj.

Osada ta liczy 73 rodzin i opłaca rocznie około 100 zł. podatków bezpośrednich. Nie mając zaś żadnego majątku, z którego dochodów pokrywałyby mogła wydatki na administrację, opędzałyby je musiała dodatkami do podatków.

Licząc potrzeby najmniejszej gminy rocznie na 60 do 80% musiałaby osada ta w razie utworzenia z niej samodzielnej gminy nakładać corocznie 60 do 80% dodatku na potrzeby gminne.

Tworzenie tak wątłych organizmów administracyjnych i z tak nadmiernem przeciążeniem ludności, nie leży w interesie publicznym i dlatego mimo oświadczenia gotowości reprezentantów przysiółka do ponoszenia tych ciężarów, zdaniem Wydziału krajowego zgodzić się nie można na utworzenia z Cuculina samoistnej gminy administracyjnej.

Z tego powodu skierował Wydział krajowy dochodzenia głównie w tym kierunku, czyli nie dałoby się przeprowadzić połączenie tego przysiółka z jedną z najbliższych miejscowości, miano-

wicie z gminą Debesławce lub przysiółkiem Tracz, tak jak to komisya administracyjna w sprawozdaniu swoim zalecała.

Leez i ta kombinacya okazuje się w wykonaniu niemożliwą.

Dochodzenia wykazały bowiem, że połączenie Cuculina z Debesławcami wytworzyłoby te same niedogodności i trudności w administracyi i sprawowaniu policyi miejscowej, jakie dziś istnieją w skutku połączenia z gminą Siemakowce.

Jedynie połączenie z przysiółkiem Tracz, do gminy Debesławce przynależnym i utworzenia z tych dwóch przysiółków jednej samodzielnej gminy, mogłoby usunąć dotychczasowe niedogodności i zapewnić tak stworzonej gminie warunki prawidłowej administracyi i warunki bytu; takiemu połączeniu jednak stoją na przeszkodzie trudności fizycznej i technicznej natury.

Grunta bowiem osady Tracz leżą pomiędzy gruntami mieszkańców Debesławiec, skutkiem czego rozgraniczenie obu tych miejscowości nie dałoby się w operatach katastralnych przeprowadzić.

Dla tej więc przeszkody także połączenie Cuculina z Traczem jest niemożliwym i dlatego też gmina Debesławce uchwałą swej rady z dnia 18. sierpnia 1889 sprzeciwiała się wyłączeniu Tracza ze swojego związku gminnego, dodając, iż w takim razie nie możnaby także oznaczyć tej przestrzeni drogi, na którejby każda z tych gmin prestacye drogowe wykonywać miała.

Wobec tego stanu rzeczy, jakkolwiek usterki formalne w sprawozdaniu komisji administracyjnej podniesione przez zarządzone dodatkowe dochodzenie usunięte zostały, Wydział krajowy nie może doradzać ani utworzenia z osady Cuculin samodzielnej gminy, ani też połączenia jej z którąkolwiek z najbliższych miejscowości i odstępując od swojego pierwotnego wniosku z dnia 20. grudnia 1887 l. 60.191 uprasza:

Wysoki Sejm raczy niniejsze sprawozdanie przyjąć do wiadomości.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galioyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 29. sierpnia 1890.

Marszałek krajowy :

Tarnowski m. p.

Sprawozdawca :

Dr. Józef Wereszczyński m. p.

Członek Wydziału krajowego.